

nu au avut, nici jidovii, nici păgânii. Pentru aceea sângur acesta easte sfârșitul pentru care au scris Pavel această carte, ca să areate cum că dreptatea cea adevărată, care ne face pre noi plăcuți lui Dumnezeu, nici cu învățătura înțelepciunii omenești, nici cu poruncile Legii lui Moisi, ci numai cu sângură credința cea întru Hristos să dobândeaste, și aceasta arată din obiceiurile ceale reale, și ale jidovilor și ale păgânilor, că păgânii leagea firii, iară jidovii Leagea lui Moisi au călcat. Apoi, în partea a doao a cărții, dă porunci care sânt de trebuință spre îndreptarea obiceiurilor și spre petreacerea vieții ceii creștinești și spre evlaviia cea adevărată. Pre jidovi mai întâiu îi învață ca din bunăvoință să se supuie stăpânilor, pre păgâni, ca să socotească slăbiciunea jidovilor, cea despre osibirea bucatelor, carea să veade a fi fost cel mai mare prilej al pricirii lor, și să se întocmească spre aceea, și și pre jidovi și pre păgâni îi îndeamnă la faptele ceale bune. Această carte s-au scris în Corint, că în sfârșitul cărții numeaște pre unii corinteani. Iară în ce an s-au scris nu să știe.

C A R T E A

SFÂNTULUI PAVEL APOSTOL

CĂTRĂ ROMANI

CAP 1

Luând Pavel evangheliceasca sa chemare pentru râvna cea mare a propovedui Evangheliia, dorea a vedea pre romani, arătând pre păgâni, carii pre Dumnezeu din făpturi cunoscând cinstea lui de la sineși o lăpădase, cinstind chipurile făpturilor, după vrednicie a fi fost părășiți de la Dumnezeu, și pentru aceeași pedeapsă în urâte răutăți, care aici să numără, a fi căzut.

*Fapte
13, 2

1. avel, sluga lui Iisus Hristos,* chematul apostol, alesul spre Bunăvestirea lui Dumnezeu,
2. Carea o făgăduisă mai înainte, prin prorocii Săi, întru Sfintele Scripturi,
3. De Fiiul Său, Cel ce S-au născut din sămânța lui David, după trup,
4. Carele mai înainte S-au rânduit Fiiu lui Dumnezeu întru putere, după Duhul sfințeniei, dintru înviarea din morți a lui Iisus Hristos, Domnului nostru,
5. Prin Carele am luat darul și apostoliia, spre ascultarea credinței întru toate neamurile, pentru numele Lui,
6. Întru care sânteți și voi chemații lui Iisus Hristos,
7. Tuturor celor din Roma, iubiților celor chemați sfinți: dar voao și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos!
8. Întâiu, drept aceea, mulțamesc Dumnezeului meu, prin Iisus Hristos, pentru voi toți, căci credința voastră să vesteaste în toată lumea.
9. Că mărturie mie easte Dumnezeu, Căruia

slujesc cu duhul meu, întru Bunăvestiea Fiiului Lui, că neîncetat fac pomenire de voi,

10. Totdeauna în rugăciunile mele rugându-mă ca doară cândva bine mi s-ar întâmpla, cu voia lui Dumnezeu, ca să viu la voi.

11. Că doresc să vă văz pre voi, ca să vă dau voao vreun dar duhovnicesc, spre întărirea voastră.

12. Adecă, ca să mă mângăiu împreună cu voi, prin credința cea dimpreună a voastră și a mea.

13. Și nu voiu să nu știți voi, fraților, că de multe ori am gândit ca să viu la voi și am fost oprit până acum, ca să am ceva rod întru voi, ca și întru alte neamuri.

14. Că elinilor și barbarilor, înțelepților și neînțelepților, deatoriu sânt,

15. Așijderea, cât easte după a mea nevoie, și voao, celor din Roma, a vă propovedui,

16. Că nu mă rușinez de Evangheliia lui Hristos, că puterea lui Dumnezeu easte spre mântuire tot celui ce creade, jidovului mai

întâiu și elinului.

17. Că dreptatea lui Dumnezeu întru dânsa să arată din credință în credință, precum easte scris: * „Iară dreptul din credință va fi viu”.

*Levit.
[Avac.]

2, 4 18. Ca să descopere mânia lui Dumnezeu din ceriu preste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, carii țin adevărul Evrei întru nedreptate.

10, 38 19. Pentru că ce easte cunoscut a lui Dumnezeu arătat easte întru dânsii, că Dumnezeu le-au arătat lor.

20. Că ceale nevăzute ale Lui de la zidirea lumii, din fapte fiind cunoscute, să vad, și veacinică putearea Lui și dumnezeirea, ca să nu poată ei avea ce să răspundă,

*Efes.
4, 17

21.* De vream ce, cunoscând pre Dumnezeu, nu ca pre Dumnezeu L-au mărit, nici l-au mulțămît, ci s-au făcut înzădarnici întru cugetele sale și s-au întunecat neînțelegătoare inima lor.

22. Zicându-să pre sine a fi înțelepți, au nebunit.

23. Și au mutat mărirea lui Dumnezeu, Celui nesticăcios, întru asemănarea chipului omului celui stricăcios și al paserilor și a celor cu patru picioare și a celor ce să târăsc.

24. Pentru aceea, i-au și dat Dumnezeu pre ei întru poftete inimilor lor, în necurăție, ca să se pângărească trupurile lor întru ei singuri,

25. Carii au mutat adevărul lui Dumnezeu întru minciună și au cinstit și au slujit fapturii mai vârtos decât Făcătorului, Cel ce easte binecuvântat în veaci, amin!

26. Pentru aceea, i-au dat pre ei Dumnezeu întru patimă de ocară, că și muierile lor și-au schimbat treaba cea firească întru ceaea ce easte împotriva firii.

27. Așijderea, și bărbații, lăsind treaba firii părții muieresti, s-au aprins întru pofta sa unul spre altul, bărbați cu bărbați rușine făcând și plata ce li să cădea a înșelăciunii sale întru sine luându-și.

28. Și precum nu au adeverit a avea pre Dumnezeu în cunoștință, i-au dat pre ei Dumnezeu întru minte nepricepută a face ceale ce nu să cade.

29. Plini a fi de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate, plini de pismă, de ucidere, de sfadă, de înșelăciune, de năravuri reale, șoptitori a fi,

30. Grăitori de rău, urători de Dumnezeu, ocărători, măreți, trufași, aflători de reale, de părinți neascultători,

31. Făr' de minte, neîmpăcăcioși, făr' de dragoste, neșii de jurământ, nemilostivi,

32. Carii, dreptatea lui Dumnezeu știind (cum că cei ce fac unele ca acestea vreadnici sânt morții), nu numai acestea fac, ci și celor ce fac le părătesc.

CAP 2

Vădește pre jidovi, carii, din legea ce li s-au dat, pre limbi osindea, acealeași ei făcând. Că Dumnezeu fieștecărui va răsplăti după faptele sale, așa cât și limbile, cu luminarea firii făcând ceale ce sânt ale legii, în loc de tăiați împrejur să vor socoti și vor judeca pre cei ce cu sângură cunoștința legii și cu tăierea trupului împrejur să fălesc, împotriva legii lucrând.

1. **N**entru aceea, nu ai ce să răspunzi, o, omule, tot cel ce judeci, că, întru ce judeci pre altul, pre tine însuși te osândești, căci acealeași faci cel ce judeci.

2. Iară știm că judecata a lui Dumnezeu easte după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea.

3. Și oare socotești aceasta, o, omule, carele judeci pre cei ce fac unele ca acestea, și tu însuși faci acealea, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau au nu bagi samă de bogățiile bunătații Lui și de îngăduința și de îndelungă răbdarea Lui, necunoscând că bunătața Lui te aduce la pocăință?

5. Ci după împietrirea ta și nepocăita inimă îți agonisești mânie în zioa mâniei și a descoperirii dreapte judecări a lui Dumnezeu,

6.* Carele va răsplăti fieștecui după faptele lui.

*Mate.
7, 2

7. Adecă, celor ce prin răbdarea faptei bune caută mărire și cinste și nesticăciune, viața veacinică,

8. Iară celor prigonitori, carii să pun împotriva adevărului și să supun nedreptății, mânie și urgie.

9. Năcaz și îmbulzală preste tot sufletul omului făcătoriu de rău, al jidovului, mai întâiu, și al elinului;

10. Mărirea și cinstea și pacea tot celui ce face binele: jidovului, mai întâiu, și elinului.

11.* Că nu easte fățarie la Dumnezeu.

*Leage

12. Căci câți fără de leage au greșit fără de leage vor și peri, și câți în leage au greșit prin leage să vor judeca.

10, 17
2 Paral.
19, 7

13.* Că nu auzitorii legii sânt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legii să vor îndrepta.

Iov

14. Căci, când păgânii cei ce nu au leage din fire fac ale legii, aceia leage neavând, ei singuri își sânt leage.

34, 19
Fapte
10, 34
Galatea.

15. Carii arată fapta legii scrisă întru inimile sale, împreună mărturisindu-le lor cunoștința lor și cugetele lor între sineși pârându-să sau apărându-să,

2, 6
Colo.
3, 23

16. În zioa când va judeca Dumnezeu tainele oamenilor, după Bunăvestirea mea, prin

*Mate.
7, 21
Iacov
1, 22

Iisus Hristos.

17. Iată, tu te chemi jidov și te odihnești în lege și te lauzi în Dumnezeu,

18. Și cunoști voia Lui și a legii ceale mai bune, fiind învățat din lege,

19. Și te nădăduiaști a fi povață orbilor, lumină celor dintru întunearec,

20. Îndreptătoriu celor neștiuți, învățătoriu pruncilor, având îndreptariul științii și al adevărului în lege,

21. Drept aceea, tu, cel ce înveți pre altul, pre tine căci nu te înveți? Cel ce propoveduești să nu fure, căci furi?

22. Cel ce zici să nu curvească, căci curvești? Cel ce urăști idolii, tu furi ceale sfinte?

23. Cel ce te lauzi în lege, cu călcarea de lege pre Dumnezeu necinstești?

Isaiia 24. „Că numele lui Dumnezeu prin voi să huleaște între neamuri”, precum este scris.

52, 5 lezechi. 25. Că tăierea împrejur foloseaște deacă

36, 20 păzești legea, iară deacă ești călcătoriu de lege, tăierea ta împrejur să face netăiere împrejur.

26. Drept aceea, de va păzi cel netăiat împrejur îndreptările legii, au nu să va socoti netăierea lui împrejur în loc de tăiere împrejur?

27. Și va judeca netăierea împrejur cea din fire, carea plineaște legea, pre tine, carele, cu cartea și cu tăierea împrejur, ești călcătoriu de lege.

28. Că nu cel din afară arătat este jidov, nici cea din afară arătată în trup este tăiere împrejur,

29. Ci cel dintru ascuns, acela este jidov, și tăiere împrejur a inimii întru duhul, iară nu prin scriptură, a căruia nu este lauda de oameni, ci de la Dumnezeu.

CAP 3

Încât va să socotesc mai înainte jidovii, pentru făgăduințele ceale făcute lor de la Dumnezeu, carele să vor plini, macar că unii dintr-înșii au fost necredincioși. Iară toți, și jidovii și limbile, sânt vinovați păcatului, de carele nu mântuiaște legea, ci credința cea întru Hristos Mântuitoriu, ca să nu fie nimănu a să lauda din lucrurile legii.

1. e e, dar, mai mult jidovului și care este folosul tăierii împrejur?

2. Mult în tot chipul, întâiu, căci lor s-au încredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Că ce este deaca nu au crezut unii? Au doară necredința lor va face netreabnică pre credința lui Dumnezeu?

Ioan 3, 33 Psalm 115, 2 Psalm 50, 5 4. Să nu fie! Ci să fie Dumnezeu adevărat, și tot omul mincinos, precum este scris: „Ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiești când vei judeca Tu”.

5. Și de vreme ce nedreptatea noastră adeverează pre dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Au, doară, nedrept este Dumnezeu, Carele aduce

mânia? (Ca un om grăiesc).

6. Să nu fie! Că în ce chip va judeca Dumnezeu lumea?

7. Că, de vreme ce adevărul lui Dumnezeu întru a mea minciună au prisosit, spre mărirea Lui, drept ce încă și eu ca un păcătos mă judec?

8. Și nu (precum sântem huliți și precum zic unii că grăim noi) că facem reale ca să vie ceale bune, a căroră osândă dreaptă este.

9. Ce este, dară? Au, doară, întrece-i-vom pre ei? Nicicum,* pentru că mai înainte am vinuit și pre jidovi și pre elini, că toți supt păcat sânt.

*Gala. 3, 22

10. Precum este scris:* „Că nu este drept nici unul,

*Psalm 15 [13], 3

11. Nu este cine să înțeleagă și nu este cine să caute pre Dumnezeu;

12. Toți s-au abătut, împreună netreabnici s-au făcut. Nu este cel ce face bine, nu este până la unul;

13.* Mormânt deschis gâtlejul lor, cu limbile sale au viclenit,** venin de aspidă supt buzele lor;

*Psalm 5, 11 [9]

**Psalm 139, 4 [3]

14. A căroră gură de blăstăm și de amărăciune este plină;

15.* Grabnice sânt picioarele lor a vărsa sânge;

*Psalm 6, 7

16. Sfărâmare și nevoie întru căile lor;

Isaiia

17. Și calea păcii nu au cunoscut;

59, 7

18.* Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor”.

Pilde 1, 16

19. Iară știm că câte zice legea, celor ce sânt în lege, zice, ca toată gura să se astupe și să supuie toată lumea lui Dumnezeu.

*Psalm 35, 2 [1]

20.* Pentru că din faptele legii nu să va îndrepta nici un trup înaintea Lui, că prin lege este cunoștința păcatului.

*Gala. 2, 16

21. Iară acum, afară de lege dreptatea lui Dumnezeu s-au arătat, fiind mărturisită de lege și de proroci.

22. Iară dreptatea lui Dumnezeu prin credința lui Iisus Hristos întru toți și preste toți cei ce cred, că nu este osăbire.

23. Că toți au păcătuit și s-au lipsit de mărirea lui Dumnezeu;

24. Carii să îndreptează în har cu darul Lui, prin răscumpărarea carea este în Hristos Iisus,

25. Pre Carele L-au rânduit Dumnezeu curățire prin credință întru sângele Lui, spre arătarea dreptății Sale, prin iertarea păcatelor celor mai înainte făcute,

26. Întru multă răbdarea lui Dumnezeu, spre arătarea dreptății Lui în vremea de acum, ca să fie El drept și îndreptând pre cel ce este din credința lui Iisus.

27. Unde este lauda? S-au scos afară. Prin care lege? A faptelor? Ci prin legea credinței.

28. Socotim că cu credința să va îndrepta omul, fără de faptele legii.

29. Au, doară, Dumnezeu easte al jidovilor numai, iară nu și al păgânilor? Adevărat, și al păgânilor.

30. Căci Unul easte Dumnezeu, Carele va îndrepta tăierea împrejur din credință și netăierea împrejur prin credință.

31. Deci, au, doară, stricăm legea prin credință? Să nu fie! Ci întărim legea.

CAP 4

Nu din faptele legii să întâmplă îndreptarea, ci din credința în Dumnezeu, carea lui Avraam s-au socotit spre dreptate, mai înainte de ce i s-au dat tăierea împrejur, cum că va fi nu cu legea, ci cu dreptatea credinței, tată tuturor celor ce urma credinții Lui și au crezut lui Dumnezeu cum că va fi tată a multor neamuri prin sămânța cea făgăduită lui, macar că și el și Sara, muiarea lui, trecusă anii de a naște.

1. eci, ce vom zice: Avraam, părintele nostru, să fie aflat după trup?

2. ă de s-au îndreptat Avraam din fapte, are laudă, ci nu la Dumnezeu.

Facer. 3. Că ce zice Scriptura? „Crezut-au Avraam
15, 6 lui Dumnezeu și s-au socotit lui spre dreptate”.

3, 6 4. Iară celui ce lucră, plata nu i să socotească după dar, ci după deatorie.

2, 23 5. Iară celui ce nu lucră, ci creade întru Cel ce îndreptează pre cel păcătos, să socotească lui credința spre dreptate.

6. Precum și David zice fericire a fi omului căruia Dumnezeu îi socotească dreptatea fără de fapte:

Psalm 7. „Feriți cărora s-au iertat fărădelegile și
31, 1 cărora s-au acoperit păcatele,

8. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul!”

9. Fericirea, dar, aceasta întru tăierea împrejur easte numai, au și întru netăierea împrejur? Că zicem că: „S-au socotit lui Avraam credința spre dreptate”.

10. Dar cum s-au socotit lui? Întru tăierea împrejur fiind, au întru netăierea împrejur? Nu întru tăierea împrejur, ci întru netăierea împrejur.

Facer. 11. Și au luat semnul tăierii împrejur,
17, 10 peceata dreptății credinții carea easte întru netăierea împrejur, ca să fie el tată tuturor celor ce cred prin netăierea împrejur, ca să li să socotească și lor spre dreptate,

12. Și să fie, adecă, tată tăierii împrejur, nu numai celor ce sânt din tăierea împrejur, ci și celor ce umblă în urmele credinței carea au fost întru netăierea împrejur a părintelui nostru Avraam,

13. Că nu prin lege easte lui Avraam făgăduința, sau săminții lui, ca să fie el moștenitoriu lumii, ci prin dreptatea credinței.

14. Că de sânt cei din lege moșteani, înzădarnică s-au făcut credința și s-au stricat făgăduința,

15. Că legea mânie lucrează, că, unde nu easte lege, acolo nici călcare de lege nu easte.

16. Pentru aceasta din credință, ca după dar să fie stătătoare făgăduința la toată seminția, nu numai celui ce easte din lege, ci și celui ce easte din credința lui Avraam, carele easte tată noao, tuturor,

17.* Precum easte scris că: „Tată a multor neamuri te-am pus”, înainte lui Dumnezeu, Căruia ai crezut, Carele înviiază morții și chiiamă ceale ce nu sânt ca cum ar fi;

*Facer. 17, 4

18. Carele, mai presus de nădejde, au crezut întru nădejde, că va fi el tată a multor neamuri, după cum i s-au zis:* „Așea va fi sămânța ta”;

*Face. 15, 5

19. Și, neslăbind în credință, nu s-au uitat la trupul său cel mai mort, fiind mai de o sută de ani, și la omorâciunea pântecelui Sarei;

20. Și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s-au îndoit cu credința, ci s-au întărit cu credința, dând mărire lui Dumnezeu,

21. Și deplin știind că ce i-au făgăduit puternic easte și a face.

22. Pentru aceea, s-au socotit lui spre dreptate.

23. Și nu easte scris pentru el numai că s-au socotit lui,

24. Ci și pentru noi, cărora va să ni să socotească, celor ce creadem întru Cel ce au sculat pre Iisus, Domnul nostru, din morți,

25. Carele S-au dat pentru păcatele noastre și S-au sculat pentru îndreptarea noastră.

CAP 5

Din credință, zice, îndreptați fiind, nu numai cu nădejde ne lăudăm, ci și întru supărări. Că, de au murit Iisus pentru noi încă păcătoși fiind, cu mult mai vărtos ne va mântui acum, îndreptați fiind prin sângele Lui. Și, precum prin o neascultare a lui Adam toți am păcătuit și am murit, așa, prin ascultarea Unuia, Hristos, din multe greșeale ne îndreptăm spre viață.

1. ndreptați, dară, fiind din credință, pace avem cătră Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos,

2.* Prin Carele și apropiare am avut, prin credință, la acest dar în care stăm și ne lăudăm întru nădejdea mării lui Dumnezeu.

*Efes. 2, 18

3. Și nu numai, ci ne și lăudăm întru necazuri,* știind că năcazul răbdare lucrează,

*Iaco. 1, 3

4. Iară răbdarea, probă, iară proba, nădejde.

*Evrei 9, 14

5. Iară nădejdea nu să rușinează* că dragostea lui Dumnezeu s-au vărsat întru inimi-

1 Petru 3, 18

le noastre prin Duhul Sfânt, Carele S-au dat noao.

6. Pentru că Hristos, fiind noi neputincioși, în vremea Sa,* pentru cei necredincioși au murit.

*Evrei 9, 14

7. Că abia va muri cineva pentru cel drept, că pentru cel bun poate și îndrăzni cineva a muri.

8. Și-Și arată Dumnezeu dragostea Sa spre noi, că, de vreme ce păcătoși fiind noi, Hristos pentru noi au murit.

9. Cu cât mai mult, dară, acum, îndreptați fiind întru sângele Lui, ne vom mântui printr-Însul de mânia.

10. Că, de vreme ce fiind noi vrăjmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Lui, cu mult mai vărtos, fiind împăcați, ne vom mântui întru viața Lui.

11. Și nu numai, ci ne și laudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin Carele acum împăcare am luat.

12. Pentru aceea, precum printr-un om au intrat păcatul în lume, și prin păcat moartea, așa întru toți oamenii moartea au intrat, întru carele toți au păcătuit.

13. Că până la lege păcatul era în lume, și păcatul nu să socotească, nefiind lege.

14. Ci au împărățit moartea de la Adam până la Moisi și preste cei ce nu păcătuiesc, după asemănarea greșalei lui Adam, carele era chipul Celui viitoriu.

15. Ci nu precum greșala, așa și darul, căci, de au murit prin greșeala unuia mulți, cu cât mai mult mila lui Dumnezeu și darul, prin darul unui Om, Iisus Hristos, întru mulți s-au înmulțit.

16. Și nu precum prin unul carele au păcătuit easte darul, că judecata dintru unul easte spre osândire, iară darul din multe greșeale spre îndreptare.

17. Că, de vreme ce, pentru greșeala unuia, moartea au împărățit prin unul, cu mult mai vărtos cei ce iau prisosința bunătății și a darului dreptății vor împărăți în viață prin Unul Iisus Hristos.

18. Pentru aceea, dară, precum prin greșeala unuia întru toți oamenii au intrat osândirea, așa și prin îndreptarea Unuia întru toți oamenii au intrat îndreptarea vieții.

19. Că, precum pentru neascultarea unui om au fost mulți păcătoși, așa și pentru ascultarea Unuia mulți vor fi drepti.

20. Însă legea au intrat ca să se înmulțească greșala, și unde s-au înmulțit păcatul, acolo au prisosit darul.

21. Că precum au împărățit păcatul spre moarte, așa și darul să împărățască prin dreptate, spre viața de veaci, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

CAP 6

Întru Hristos ne-am botezat, ca, murind păcatului, de

acum întru înnoirea vieții să umblăm, precum Hristos, odată murind și îngropându-Să, spre viață noao au înviat, ca să nu mai moară. Să nu mai ascultăm, dară, de păcat au de poftă, ci, dezlegați fiind de lege și sloboziți prin darul lui Hristos de păcat și slugi făcuți dreptății, să dăm mădulările noastre spre slujba dreptății, cătră viață, ceale ce mai înainte le dedeasem necurăției, cătră moarte.

1. e vom zice, dară? Rămâ-ne-vom în păcat, ca să se înmulțască darurile?

2. ă nu fie. Căci carii am murit păcatului, în ce chip încă vom fi vii întru dânsul?

3. Au nu știți că, oricâți în Iisus Hristos ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat?

4.* Că ne-am îngropat cu El dimpreună prin botez, spre moarte, ca, precum S-au sculat Hristos din morți prin mărirea Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm;**

*Gala. 3, 27
Colos. 2, 12

5. Că, de sântem împreună altuiți după asemănarea morții Lui, deci și învierii Lui vom fi părtași.

**Efes. 4, 24
Evrei 12, 1

6. Aceasta știind, că omul nostru cel vechiu cu Dânsul împreună s-au răstignit, ca să se strâce trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului.

1 Petru 2, 1
4, 2

7. Că Cel ce au murit S-au îndreptat de păcat.

8. Că, de am murit cu Hristos, creadem că vom și viia cu Dânsul,

9. Știind că Hristos, Carele S-au sculat din morți, nu va mai muri. Că moartea pre Dânsul nu-L mai stăpânească,

10. Că cel ce au murit păcatului au murit odată, iară cel ce viiază lui Dumnezeu viiază.

11. Așa și voi, socotiți-vă pre voi morți a fi păcatului și vii lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

12. Să nu împărățască, dară, păcatul în trupul vostru cel muritoriu, ca să-l ascultați pre el întru poftăle lui,

13. Nici să vă faceți mădulările voastre arme de nedreptate păcatului, ci vă puneți pre voi înaintea lui Dumnezeu, ca din morți, vii, și mădulările voastre, arme de dreptate lui Dumnezeu.

14. Că păcatul pe voi nu va stăpâni, că nu sânteți supt lege, ci supt dar.

15. Ce e, dară, păcătui-vom, căci nu sântem supt lege, ci supt dar? Să nu fie!

16.* Au nu știți că celui ce vă dați pre voi slugi spre ascultare, robi sânteți aceluia pre carele ascultați: sau păcatului spre moarte, sau ascultării spre dreptate?

*Ioan 8, 34
2 Petr. 2, 19

17. Iară mulțămim lui Dumnezeu că ați fost slugi păcatului, dară ați ascultat din inimă după forma învățăturii la carea v-ați dat.

18. Iară slobozindu-vă de păcat, v-ați

făcut slugi dreptății.

19. Ca un om zic, pentru slăbiciunea trupului vostru. Că, precum v-ați făcut mădulările voastre slugi necurăției și fărdelegii spre fărdeleage, așa acum faceți-vă mădulările voastre slugi dreptății, spre sfințire.

20. Căci, când erați slugi păcatului, erați slobozi de dreptate.

21. Ce rod, dară, ați avut atunci întru acealea de care acum vă rușinați? Că sfârșitul aceloră easte moartea.

22. Iară acum, slobozindu-vă din păcat și făcându-vă slugi lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iară sfârșitul, viața veacinică.

23. Că plata păcatului easte moartea, iară darul lui Dumnezeu, viața veacinică întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP 7

Întru asemănarea muierei a cării au murit bărbatul, noi prin Hristos ne-am dezlegat de lege, cu carea poftele păcatelor era mai putearnice, ca să slujim lui Hristos întru înnoirea Duhului. Iară cu prilejul legii ce judecă păcatul, mai tare au răsărit și au crescut păcatul, macar că legea sfântă easte și sufletească. Ci încă și acum, împotivindu-să aprinderea trupului, ne îndemnăm, macar și luptându-ne, spre ceale ce, după înțeleagere, le urâm și legii sânt împotivitoare.

1. u nu știți, fraților (că celor ce știu legea grăiesc), că legea stăpânește pre om în câtă vreme trăiaște?

1 Cor. 7, 39 2. Că muiarea cu bărbat legată easte bărbatului până când trăiaște el, din lege, iară de i-au murit bărbatul ei, s-au dezlegat de legea bărbatului.

3. Drept aceea, trăind bărbatul ei, preacurvă să chiiamă de easte cu alt bărbat; iară de va muri bărbatul ei, slobodă easte de lege, ca să nu fie ea preacurvă, fiind cu alt bărbat.

4. Drept aceea, frații miei, și voi v-ați omorât legii prin trupul lui Hristos, ca să fiți voi ai altuia, Carele S-au sculat din morți, ca să aducem roadă lui Dumnezeu.

5. Căci, când eram în trup, patimile păcatelor ceale prin lege lucra întru mădulările noastre, ca să rodească morții.

6. Iară acum, ne-am slobozit de lege, murind aceea întru carea eram ținuți, ca să slujim noi lui Dumnezeu întru înnoirea Duhului, iară nu întru învechitura scripturii.

7. Ce, dară, vom zice? Au, doară, legea păcat easte? Să nu fie! Ci păcatul nu am cunoscut fără numai prin lege. Că pofta nu o aș fi știut, de nu ar fi zis

legea:* „Să nu poftesti!”

8. Ci prilej luând păcatul prin poruncă, au lucrat întru mine toată pofta ta. Că fără de lege păcatul era mort.

9. Și eu trăiam fără de lege oarecând, iară venind porunca, păcatul au înviiat,

10. Și eu am murit! Și mi s-au aflat mie porunca, carea era spre viață, aceasta a fi spre moarte.

11. Că păcatul, prilej luând prin poruncă, m-au amăgit și, prin aceea, m-au omorât.

12.* Drept aceea, legea sfântă easte, și porunca sfântă și dreaptă și bună.

13. Au, doară, ce era bun mie mi s-au făcut moarte? Să nu fie! Ci păcatul, ca să se arate păcat, prin cel bun mi-au făcut mie moarte, ca să fie preste măsură păcătuind păcatul, prin poruncă.

14. Iară știm că legea duhovnicească easte; iară eu sânt trupesc, vândut supt păcat.

15. Că ceea ce fac nu știu, că nu carea voiesc eu aceasta fac, ci carea urăsc aceea lucrez.

16. Iară de fac aceasta carea nu voiesc, laud legea că easte bună.

17. Și acum nu eu fac aceea, ci păcatul carele lăcuiăște întru mine.

18. Că știu că nu lăcuiăște întru mine, adecă în trupul meu, ce easte bun. Că a voi să află la mine, iară a face binele nu aflu;

19. Că nu fac binele care voiesc, ci răul care nu voiesc, acela-l fac.

20. Iară de fac aceasta carea eu nu voiesc, iată, nu fac eu aceasta, ci păcatul care lăcuiăște întru mine.

21. Aflu, drept aceea, lege mie, celui ce voiesc să fac binele, că ce e rău la mine să află.

22. Că împreună mă veselesc cu legea lui Dumnezeu, după omul cel dinlăuntru.

23. Iară văz altă lege întru mădulările mele oștindu-să împotiva legii minții mele și dându-mă pre mine rob legii păcatului, carea easte întru mădulările mele.

24. Ticălos om sânt eu! Cine mă va izbăvi de trupul morții aceștia?

25. Mulțamesc lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos, Domnul nostru! Deci, dară, eu însumi, cu mintea mea, slujesc legii lui Dumnezeu, iară cu trupul, legii păcatului.

CAP 8

Învață că cei ce sânt însămnăți lui Hristos prin botez de toată osânda sânt slobozi, carii nu urmează după trup, ci după Duhul care au luat, Duhul, adecă, făgăduinții ca să fie fii lui Dumnezeu și slavei ceii viitoare, cu Hristos împreună moșteani, spre a cării slave descoperirea nu numai toată făptura, acum deșertăciunii supusă, doreăște, ci și cei

*Ieșir.

20, 17

2 Leage

20 [5], 21

*1 Tim.

1, 8

ce au priimit pârga Duhului, pre aceea cu neîndoită nădejde aşteaptă, întărindu-i Duhul și învățându-i ce trebuie a să ruga. Vesteaște și dragostea lui Dumnezeu cea neasemănată și prin Hristos la ai săi dăruită, zicând că nimica nu-i poate despărți de dragostea lui Dumnezeu, carea este în Hristos Iisus.

1. **Nici o pedeapsă, drept aceea, nu este celor ce sânt în Hristos Iisus, carii nu umblă după trup, ci după duh.**

2. Că legea duhului vieții întru Hristos Iisus m-au izbăvit de legea păcatului și a morții,

3. Pentru că ce era cu neputință legii, întru carea era slabă prin trup, Dumnezeu, pre Fiiul Său trimițând, întru asemănarea trupului păcatului au săvârșit și de păcat au osândit păcatul în trup,

4. Că îndreptarea legii să se plinească întru noi, carii nu umblăm după trup, ci după duh.

5. Că cei ce sânt după trup ceale trupești gândesc, iară cei ce sânt după Duh, ceale duhovnicești.

6. Că înțelepciunea trupului moarte este, iară înțelepciunea Duhului viață și pace,

7. De vreme ce înțelepciunea trupului vrăjmașe este lui Dumnezeu, că legii lui Dumnezeu nu să supune, că nici poate.

8. Și cei ce sânt trup lui Dumnezeu a plăcea nu pot.

9. Iară voi nu sânteți în trup, ci în Duh, că Duhul lui Dumnezeu lăcuiaște întru voi. Iară de nu are cineva Duhul lui Hristos, acela nu este al Lui.

10. Și de este Hristos întru voi, trupul, dară, este mort pentru păcat; iară Duhul viiază pentru dreptate.

11. Iară de lăcuiaște întru voi Duhul Celui ce au sculat pre Iisus din morți, Cel ce au sculat pre Hristos din morți învia-va și trupurile voastre ceale muritoare, pentru Duhul Lui, Carele lăcuiaște întru voi.

12. Drept aceea, fraților, deatori sântem nu trupului, ca să viețuim după trup.

13. Că de veți viețui după trup, veți muri, iară de veți omori, cu Duhul, faptele trupului, veți fi vii.

14. Că oricâți cu Duhul lui Dumnezeu să poartă, aceștia sânt fiii lui Dumnezeu.

*2 Tim. 1, 7 Că nu ați luat iarăși duhul robiei, spre teamere, ci ați luat Duhul priimirii de fii, întru carele strigăm: „Ava, Părinte!”

Gala. 4, 5 16. Însuși Duhul mărturisește dimpreună duhului nostru că sântem fiii lui Dumnezeu.

17. Iară de sântem fii, sântem, dară, și moșteani, adecă moșteani lui Dumnezeu și împreună moșteani lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună cu Dânsul, ca împreună să ne și mărim.

18. Că socotesc că nu sânt vreadnice patimile vremii de acum spre mărirea ce va să se arate întru noi.

19. Că dorirea fapturii descoperirea fiilor lui Dumnezeu aşteaptă.

20. Că deșertăciunii s-au supus făptura, nu de voie, ci pentru cel ce o au supus,

21. Cu nădejde, că și însuși făptura să va slobozi din robia stricăciunii, spre slobozenia mării fiilor lui Dumnezeu.

22. Că știm că toată făptura împreună suspină și împreună are durere până acum.

23. Și nu numai aceea, ci și carii avem pârga Duhului, și noi singuri între noi suspinăm, aşteptând moștenirea fiiască, izbăvirea trupului nostru.

24. Că prin nădejde ne-am mântuit; însă nădejdea carea să veade nu este nădejde. Că, ceea ce veade cineva, pentru ce o și nădăjduiaște?

25. Iară deaca nădăjduim ceea ce nu vedem, prin răbdare aşteptăm.

26. Asemenea și Duhul împreună ajutorează noao întru slăbiciunile noastre. Că de ce ne vom ruga precum să cade nu știm, ci singur Duhul Să roagă pentru noi cu suspinuri negrăite.

27. Iară Cel ce cercă inimile știe ce gândește Duhul, că dumnezeiaște Să roagă pentru sfinți.

28. Și știm că celor ce iubesc pre Dumnezeu toate li să lucrează spre bine, acelora, adecă, carii sânt chemați după știința cea mai dinainte;

29. Că pre carii mai înainte i-au știut, pre aceia mai înainte i-au și rânduit să fie asemenea chipului Fiiului Său, ca să fie El întâiu născut între mulți frați.

30. Iară pre carii mai înainte i-au rânduit, pre aceia i-au și chemat; și pre carii i-au chemat, pre aceia i-au și îndreptat, iară pre carii i-au îndreptat, pre aceia i-au și proslăvit.

31. Ce vom zice, dară, la aceastea? De este Dumnezeu pentru noi, cine e împotriva noastră?

32. Că Cel ce nu au pățimit Fiiului Său, ci pentru noi toți L-au dat pre Dânsul, cum nu ne-ar fi și dăruit împreună cu El toate?

33. Cine va pârî împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce îndreptează.

34. Cine este Cel ce judecă spre pierzare? Iisus Hristos, Carele au murit, și mai ales Carele au și înviiat, Cel ce este de-a dreapta lui Dumnezeu, Carele Să și roagă pentru noi.

35. Cine ne va despărți pre noi de dragostea lui Dumnezeu? Necazul? Au îmbulzala? Au goana? Au foametea? Au golătatea? Au perirea? Au sabiia?

36. Precum este scris* că: „Pentru Tine sântem omorâți toată zioa, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiiare”.

37. Ci întru toate aceastea biruim, pen-

*Psalm 43, 24

tru Cel ce ne-au iubit pre noi.

38. Pentru că tare crez eu că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici ceale ce sânt acum, nici ceale viitoare,

39. Nici înălțimea, nici adâncul, nici orice altă faptură nu poate să ne osibească pre noi de la dragostea lui Dumnezeu, carea easte în Hristos Iisus, Domnul nostru.

CAP 9

Pentru căderea jidovilor, de care foarte rău îi pare, zice că nu să vor împiedeca făgăduințele ceale făgăduite de la Dumnezeu israilteanilor, fiilor lui Avraam, fiindcă acealea nu tuturor fiilor lui Avraam celor trupești, ci numai celor ce, din jidovi și din limbi, prin darul lui Dumnezeu, cu aleagere fii lui Avraam prin credință să rânduiesc, iară Dumnezeu pre care vrea îl luminează, și pre care vrea îl împietrează. Iară jidovii, pentru că nu din credința lui Hristos, de care să lăpădasă, ci din faptele legii dreptate caută, întru a sa nedreptate s-au lăsat, îndreptându-să limbile prin credința lui Iisus.

1. devărul zic în Hristos, nu minț, împreună mărturisindu-mi mie cunoștința mea întru Duhul Sfânt,

2. Că întristare mare easte mie și neîn-cetată dureare inimii meale.

*Fapt. 9, 2
1 Cori. 15, 9

3.* Că aș fi poftit eu însumi a fi despărțit de Hristos pentru frații miei, rudele mele după trup,

4. Carii sânt israilteanii, a căroră easte moștenirea fiiască, și mărirea și așeză-mânturile și rânduiala legii și slujba și făgăduințele,

5. A căroră sânt părinții, și dintru carii easte Hristos după trup, Carele easte preste toate Dumnezeu, binecuvântat în veaci, amin.

6. Că nu poate fi ca să cază cuvântul lui Dumnezeu, că nu toți, carii sânt din Israil, aceia sânt Israil.

*Face. 21, 12

7. Nici pentru că sânt sămânța lui Avraam,* toți îi sânt fii, ci: „Întru Isaac să va numi ție sămânță”,

*Gala. 4, 28

8. Adecă, nu carii sânt fii trupului, aceștia sânt fiii lui Dumnezeu,* ci fiii făgăduinții, aceștia să socotesc întru sămânță.

*Face. 18, 10

9. Că al făgăduinții easte cuvântul acesta,* întru această vreme voiu veni și va fi Sarei fecior.

*Face. 25, 24

10. Și nu numai acesta,* ci și Rebeca având dintr-o împreunare a lui Isaac, părintelui nostru.

11. Că încă nici fiind ei născuți, nici făcând ceva bine sau rău (ca după aleagere să rămâie rânduiala lui Dumnezeu), nu din fapte, ci de la Cel ce chiiamă,

12. S-au zis ei că: „Cel mai mare va sluji celui mai mic”.

*Facer. 25, 23

13.* Precum easte scris:** „Pre Iacov am

iubit, iară pre Isav am urât”.

**Mala.

14. Ce, dară, vom zice? Au, doară, easte nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie.

1, 2

15. Că lui Moisi zice:* „Milui-voiu pre carele miluiesc, și milă voiu face de care Îmi va fi milă”.

*Ieșir. 35 [33], 19

16. Drept aceaea, nu easte nici a celui ce voiaște, nici a celui ce aleargă, ci a lui Dumnezeu, Cel ce miluiaște.

17. Că zice Scriptura lui Faraon* că: „Pentru aceasta numai te-am rădicat pre tine, ca să arăt întru tine putearea Mea și ca să se vestească numele Mieu în tot pământul”.

*Ieșire 9, 16

18. Așa, dară, pre carele va miluiaște, și pre carele va îl împietrează.

19. Zice-m-vei, drept aceaea: Ce să ponoslu-iaște încă? Că voii Lui cine poate sta împotrivă?

20. Ce încă, o, omule, tu cine ești, de răspunzi împotriva lui Dumnezeu?* Au, doară, va zice făptura Celui ce o au făcut pre ea: Căci m-ai făcut așa?

*Isaia 45, 9
Ieremie 18, 6

21. Au nu are puteare olariul preste lut ca, dintru aceaeași frământătură, să facă un vas spre cinste, iară altul spre necinste?

22. Iară deaca vrând Dumnezeu să-Și arate mânia și să-Și descopere putearea Sa, au suferit întru multă răbdare vasăle mâniei gătite spre perire,

23. Și ca să arate bogăția mării Sale spre vasăle milei, care mai înainte le-au gătit spre mărirea,

24. Pre carii ne-au și chemat pre noi, nu numai din jidovi, ci și din păgâni,

25. Precum și la Ozie zice:* „Chema-voiu pre cel ce nu e norodul Mieu norodul Mieu, și pre cea neiuibită, iubită;

*Osie 2, 23
1Petr.

26. Și va fi în locul unde s-au zis lor: «Nu norodul Mieu sânteți voi», acolo să vor chema «Fiii lui Dumnezeu celui viu»”.

2, 10
*Osie 1, 10

27. Și Isaiia strigă pentru Israil:* „De va fi numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării, rămășițele să vor mântui.

*Isaia 10, 22

28. Că cuvânt ce sfârșeaște și scurtează întru dreptate, pentru că cuvânt scurt va face Domnul pre pământ”.

29. Și precum mai înainte au zis Isaiia:* „De nu ne-ar fi lăsat noao Domnul Savaot sămânță, ca Sodoma ne-am fi făcut și cu Gomora ne-am fi asămănat”.

*Isaia 1, 9

30. Ce, dară, vom zice? Că păgânii, carii nu umbla după dreptate, au ajuns (a) dreptatea, însă dreptatea, carea easte din credință;

31. Iară Israil, mergând după legea dreptății, la legea dreptății nu au ajuns.

32. Pentru ce? Pentru că nu din credință, ci ca din faptele legii; că s-au potignit de piatra potignirii,

33. Precum easte scris:* „Iată, Eu puiu în Sion piatră de potignire și piatră de împiedecare, și tot carele va creade întru ea nu să va rușina”.

*Isaia 8, 14
28, 16

30. (a) Luat.

1 Petr. 2, 7

CAP 10

Să roagă Apostolul pentru jidovi, pre carii zice că au râvna lui Dumnezeu și a Legii, nu după cunoștință. Că neștiind pre Hristos sfârșitul Legii, din faptele Legii căuta dreptatea. De deschilirea dreptății ceii din faptele legii, de cătră ceaea ce e din credință, carea și jidovului și greului, ce cred în Hristos, de obște easte. Iară în toată lumea s-au propoveduit credința lui Hristos, carea, lăpădându-o jidovii, o au priimit păgânii.

1. raților, bunăvoința inimii meale și rugăciunea cătră Dumnezeu pentru Israil easte spre mântuire.

2. Că mărturisesc lor că râvna lui Dumnezeu au, ci nu după știință.

3. Că neștiind de dreptatea lui Dumnezeu și căutând să-și puie dreptatea sa, dreptății lui Dumnezeu nu s-au supus.

4. Că sfârșitul Legii easte Hristos, spre îndreptare tot celui ce crede.

5. Că Moisi scrie de dreptatea, carea easte din Leage, că:* „Omul, carele face acealea, viu va fi într-însele”.

6. Iară dreptatea, carea e din credință, așa zice:* „Să nu zici întru inima ta: Cine să va sui în Ceriu?” Adecă, să pogoară pre Hristos.

7. Sau: „Cine să va pogorî întru adânc?” Adecă, să rădice pre Hristos din morți.

8. Dară ce zice:* „Aproape easte de tine cuvântul în gura ta și întru inima ta”, adecă cuvântul credinții, care-l propoveduim.

9. Că de vei mărturisi cu gura ta pre Domnul Iisus și de vei crede întru inima ta că Dumnezeu L-au înviiat pre El din morți, te vei mântui.

10. Că cu inima să creade spre dreptate; iară cu gura să mărturisească spre mântuire.

11. Că zice Scriptura* că: „Tot cel ce creade întru El nu să va rușina”.

12. Că nu easte osebite jidovului și elinului, pentru că același easte Domnul tuturor, Carele îmbogățește pre toți cei ce-L chiiamă pre El.

13.* Că: „Tot oricarele va chema numele Domnului să va mântui”.

14. Cum, dară, vor chema întru Carele nu au crezut și cum vor creade Aceluia de Carele nu au auzit și cum vor auzi fără de propoveduitoriu?

15. Și cum vor propovedui, de nu să vor trimite, precum easte scris:* „Cât sânt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pacea, ale celor ce binevestesc ceale bune!”

16. Și nu toți au ascultat propoveduirea, că Isaiia zice:* „Doamne, cine au crezut auzului nostru?”

17. Drept aceaea, credința easte din auz, iară auzul prin cuvântul lui Dumnezeu.

18. Ci zic: Au, doară, nu au auzit?* Că: „În tot pământul au ieșit vestirea lor, și la marginile lumii, cuvintele lor”.

19. Ci zic: Au nu au cunoscut Israil? Întâiu, Moisi zice:* „Eu voiu întărâta pre voi întru cel ce nu e neam, întru neamul cel neînțălegătoriu voiu mâniia pre voi”.

20. Iară Isaiia îndrăznește și zice:* „Aflatu-M-am celor ce nu Mă caută pre Mine, arătat-M-am celor ce nu întrebă de Mine”.

21. Iară cătră Israil zice:* „Toată zioa am întins mâinile Meale cătră norodul cel necredincios și împotivă grăitoriu”.

CAP 11

Pre unii din norodul jidovesc i-au cruțat Șiși Dumnezeu cu a sa aleagere, să se mântuiască prin credința cea întru Hristos, lăsând pre ceialalți pentru necredință întru a sa orbire după prorociile prorocilor. Și în locul lor după darul lui Dumnezeu luând pre limbi, pre carii îi dojenește Apostolul să nu să laude împotiva jidovilor. Și cum că jidovii până la o vreme vor fi părășiți, mai pre urmă să vor întoarce cătră Hristos, strigând pentru nespusa înțălepciune a lui Dumnezeu.

1. ic, drept aceaea: „Au, doară, au lăpădat Dumnezeu pre norodul Său?” Să nu fie! Că și eu israiltean sânt din sămânța lui Avraam, din neamul lui Veniamin.

2. Nu au lăpădat Dumnezeu pre norodul Său, pre carele mai înainte l-au cunoscut. Au nu știți, la Ilie, ce zice Scriptura? Cum să roagă lui Dumnezeu împotiva lui Israil zicând:

3.* „Doamne, pre prorocii Tăi au omorât și oltarele Tale au surupat și eu am rămas sânșur și caută sufletul meu”.

4. Dară ce-i zice lui dumnezeiescul răspuns?* „Lăsat-am Mie șapte mii de bărbați, carii nu și-au plecat genunchele înaintea lui Vaal”.

5. Așa dară, și în vremea de acum, lăsarea după aleagerea darului s-au făcut.

6. Și, de easte după dar, iată că nu easte după fapte, că apoi darul nu ar fi dar; iară de easte din fapte, mai mult nu easte dar, că apoi fapta nu ar fi mai mult faptă.

7. Ce e, dară? Ce caută Israil, aceaea nu au dobândit, iară aleagerea au dobândit, iară ceialalți s-au împetrit.

8. Precum easte scris:* „Datu-le-au lor Dumnezeu duh de împietrire, ochi să nu vază și urechi să nu auză, până în zioa de astăzi”.

9. Și David zice:* „Facă-să masa lor cursă și laț și sminteală și spre răsplătire lor!”

10. Întunece-să ochii lor, ca să nu vază, și spinarea lor de tot o gârbovească!”

11. Zic, drept aceaea: „Au, doară, au greșit ca să cază? Să nu fie, ci prin căderea lor mântuire s-au făcut neamurilor, ca să le urmeze

*Psalm 18, 4

*2 Leage 32, 21

*Isaiia 65, 1

*Isaiia 65, 2

*3 Împă. 19, 10

*3 Împă. 19, 18

*Isaiia 6, 9

Mateiu 13, 14

Ioan 12, 40

Fapte 28, 26

*Psalm 68, [26]-27

pre eale.

12. Și de vreme ce cădearea lor easte bogăție lumii și împuținarea lor bogăție neamurilor, cu cât mai mult plinirea lor ?

13. Că voao zic, neamurilor: Întucât sânt eu neamurilor apostol, slujba mea o voiu mări,

14. Ca, doară, aș face trupul meu se urmeaze și să mântuiesc pre unii dintru dânșii.

15. Că, de easte lăpădarea lor împăcare lumii, carea easte luarea, fără numai viață din morți?

16. Că de easte pârga sfântă, easte și frământătura, și de easte rădăcina sfântă, sânt și ramurile.

17. Și de s-au frânt unele din ramuri, iară tu, maslin sălbatec fiind, te-ai altuit întru eale, și părtaș rădăcinii și grăsimii maslinului te-ai făcut.

18. Nu te lăuda împotriva ramurilor; iară de te lauzi, nu porți tu pre rădăcină, ci rădăcina pre tine.

19. Zice-vei, dară: Frântu-s-au ramurile, ca să mă altuiesc eu.

20. Bine! Pentru necredința s-au frânt, iară tu prin credință stai. Nu te înălța cu mintea, ci te teame.

21. Că deaca nu au părținit Dumnezeu ramurilor celor firești, să nu cumva și ție să nu-ți părținească.

22. Vezi, dară, bunătatea și asprimea lui Dumnezeu spre cei ce au căzut nepărtinire, iară spre tine bunătate, de vei rămânea în bunătate, iară de nu, și tu te vei tăia.

23. Ci nu aceia de nu vor rămânea întru necredință să vor altui, că puternic easte Dumnezeu iară să-i altuiască pre ei.

24. Că, de vreme ce tu din maslinul cel din fire sălbatec ești tăiat și preste fire te-ai altuit în maslin bun, cu cât mai vartos aceștia, carii după fire să vor altui în maslinul său.

25. Că nu voiesc să nu știți voi taina aceasta (ca să nu fiți întru voi sânguri înțelepți), că orbirea lui Israil din parte s-au făcut, până ce va întra plinirea neamurilor.

26. Și așa tot Israilul să va mântui, precum easte scris:* „Veni-va din Sion Izbăvitoriul, și va întoarce necredința (a) de la Iacov.

27. Și aceasta easte lor de la Mine legătură, când voiu lua păcatele lor”.

28. După Evanghelie, adevărat vrăjmași fiind pentru voi, iară după aleagere, iubiți pentru părinți.

29. Că fără de păreare de rău sânt darurile și chemarea lui Dumnezeu.

30. Că, precum și voi oarecând nu ați crezut lui Dumnezeu, iară acum sânteți miluiți pentru necredința acelora,

26. (a) Fărdeleaga.

31. Așa și aceștia acum nu au crezut milii voastre, ca și ei să se miluiască.

32. Că au încuiat Dumnezeu pre toți întru necredință, ca pre toți să-i miluiască.

33. O, adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Cât sânt de necuprinse judecățile Lui și neurmăte căile Lui.

34.* Că cine au cunoscut gândul Domnului sau cine s-au făcut Lui sfeatnic? *Întel. 9, 13

35. Sau cine l-au dat Lui mai înainte și să va răsplăti Lui? Isaiia 40, 13

36. Că dintr-Însul și printr-Însul și întru Dânsul sânt toate. Aceluia mărirea în veaci. 1 Cori. 2, 16
Amin!

CAP 12

Învață pre romani ca, depărtându-să de deșărtăciunea veacului, cu totul să se dea lui Dumnezeu, netrudindu-să pentru primitele daruri, nici a acelora hotară trecând, ci în chipul mădulărilor aceluiași trup, toate spre folosul deaproapelui rânduindu-le și nepriiatinilor bine să facă.

1. ogu-vă, dară, pre voi, fraților, pentru milele lui Dumnezeu,* *Fapt. 4, 18
să vă puneți înainte trupurile voastre jertvă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu, slujba voastră cuvântătoare.

2. Și să nu vă închinați veacului acestuia, ci să vă prefăceți întru înnoirea minții voastre,* ca să adeveriți voi carea easte voia lui Dumnezeu cea bună și plăcută și deplină. *Efese. 5, 17
1 Tesal. 1

3. Că zic, prin darul ce mi s-au dat mie, tuturor celor ce sânt întră voi, să nu să facă înțelepți mai mult decât li să cade a fi înțelepți, ci să se înțelepțască a fi cu mintea întregă,* precum fieștecăruia au împărțit Dumnezeu măsura credinții. *1 Cori. 4, 3
12, 11

4. Că, precum întru un trup multe mădulări avem, și mădulările nu au toate o lucrare, Efesea. 4, 7

5. Așa mulți un trup sântem în Hristos, și fieștecarele unul altuia, mădulare.

6. Iară având daruri de multe fealiuri, după darul care e dat noao, ori prorocie după măsura credinții;

7. Ori slujbă întru slujire, ori cel ce învață întru învățatură;

8. Ori cel ce îndeamnă întru îndemnare, ori cel ce dăruiaște întru nevicleşug, cel ce easte ispravnic întru purtare de grije, cel ce miluiaște întru bunavoință!

9. Dragostea, nefățarnică fiind,* urând răul și lipindu-vă de lucru bun. *Amos 5, 15

10.* Cu dragoste frățască unul pre altul iubind, unul pre altul cu cinstea întrecând. *Efese. 4, 3

11. Întru nevoință neleanesi, cu duhul 1 Petr. 2, 17

arzind, Domnului slujind;

12. Întru nădeajde bucurându-vă, în năcazuri răbdători, întru rugăciune petrecând,

1 Petr. 13. Împărtășind trebuințelor sfinților,
4, 9 iubirea de străini urmând.

14. Bindecuvântați pre cei ce vă gonesc pre voi, bindecuvântați și nu-i blăstămați.

15. Bucurați-vă cu cei ce să bucură și plângeți cu cei ce plâng.

16. Una între voi gândind, nu ceale înalte gândind, ci de ceale smerite lipindu-vă; nu fiți înțelepți întru voi înșivă.

2 Cor. 17. Nimănui rău pentru rău răsplătind, mai
8, 12 înainte gândind ceale bune înaintea tuturor
[21] oamenilor.

Evrei 18. De easte cu puțință (încât easte întru
12, 14 voi), cu toți oamenii pace având.

Mat. 19. Nu vă izbândiți singuri voao, iubiților,
5, 29 ci dați loc mâniei, că scris easte:** „A Mea easte izbânda, Eu voiu răsplăti”, zice Domnul.

**2 Leage 32, 35

Evrei 20. De flămânzeaste, dară, vrăjmașul tău,
10, 30 dă-i lui de mâncat. Și de însătoșează, adapă-l, că, aceastea făcând, cărbuni de foc grămădești pre capul lui.

Pilde 25, 23

21. Nu fii biruit de rău, ci biruiaște cu binele pre rău.

CAP 13

Îndeamnă să asculte cei mai mici de cei mai mari, și pentru cunoștința, macar că numai lumească deregătorie poartă, și tuturor să plătească deatoriile; despre iubirea deaproapelui, întru care razâmă toată legea; și de vreamea darului, ca, trecând umbra legii, părăsind răutățile, să cuprinză faptele lui Hristos.

Pild. 1. ot sufletul să se supuie
2, 3 stăpâniilor celor mai înalte, că
1 Petr. 6, 13 nu easte stăpânie, fără numai de la Dumnezeu, și stăpâniile care sânt de la Dumnezeu sânt rânduite.

2. Pentru aceea, cel ce să împrotiveaste stăpânirii rânduialii lui Dumnezeu să împrotiveaste, iară carii să împrotivesc judecată șieși vor lua.

3. Că stăpânitorii nu sânt frică faptelor bune, ci celor reale; iară de-ți easte voia să nu-ți fie frică de stăpânire, fă bine și vei avea laudă de la dânsa.

4. Că sluga lui Dumnezeu easte ție spre bine; iară de faci rău, teame-te, că nu în zădar poartă sabiia, că sluga lui Dumnezeu easte izbânditoriu spre mânie celui ce face rău.

5. Pentru aceea, trebuie să vă supuneți, nu numai pentru mâniia, ci și pentru cunoștința.

6. Că, pentru aceasta, și dăjdi dați, că slugile lui Dumnezeu sânt spre aceasta slujind.

Mat. 7. Dați, dară, tuturor ceale cu care sân-
22, 21

teți deatori; celui cu dajdea, dajde, celui cu vama, vamă, celui cu frica, frică și celui cu cinstea, cinste.

8. Nimănui cu nimica nu fiți deatori, fără numai a iubi unul pre altul, că cel ce iubeaste pre altul legea au plinit.

9. Pentru că aceasta:* Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu poștești; și oricare altă poruncă să cuprindă întru acest cuvânt:** Să iubești pre deaproapele tău ca însuși pre tine.

*Ieșir.

20, 14

2 Leage

5, 18

**Levi.

19, 18

Mate.

22, 39

Marco

12, 31

Galat.

5, 14

Iacov

2, 8

10. Dragostea deaproapelui tău nu lucrează; plinirea, drept aceea, legii dragostea easte.

11. Și aceasta, știind vreamea, că easte ceasul ca să ne deșteptăm noi din somn, că mai aproape easte noao mântuirea acum, decât când am crezut.

12. Că noaptea au trecut, iară zioa s-au apropiat. Să lăpădam, dară, lucrurile întunearecului și să ne îmbrăcăm cu arma luminei.

13. Ca zioa cu cuviință să umblăm,* nu în ospeață și în beții, nu întru curvie și întru fapte de rușine, nu întru price și în pismă.

*Luca

21, 34

14.* Ci vă îmbrăcați în Domnul nostru Iisus Hristos și plăcearea trupului să nu o faceți întru poște.

*Gala.

5, 6 [16]

2 Petr.

1, 18

CAP 14

Cei mai tari în credință trebuie să întărească pre cei mai slabi și să nu-i urgisească, nici aceia să judece pre cineva pentru osăbirea bucatelor sau a zilelor, știind că toți același Domn avem, Căruia și trăim și murim, Căruia va și da sama pentru sine unul, fieștecarele, și macar că nici o bucată acum nu easte necurată, tot nu trebuie să mănăce ceva, sau cu sminteala fratelui, sau împotriva cunoștinții.

1.* i pre cel slab întru credință
*Iaco. 4, 11 priimiți-l, nu spre pricirea întrebărilor.

2. Că unul crede că va mânca toate, iară cel slab legumi mănâncă.

3. Cel ce mănâncă pre cel ce nu mănâncă să nu-l defaime, și cel ce nu mănâncă pre cel ce mănâncă să nu-l judece, că Dumnezeu l-au priimit pre dânsul.

4. Tu cine ești, cel ce judeci pre sluga străină? Domnului său stă sau cade, și va sta, că puternic easte Dumnezeu să-l puie pre dânsul să stea.

5. Că unul osibeaste o zi de alta, iară altul judecă toate zilele aseamenea, fieștecarele întru a sa minte deplin să fie adeverit.

6. Cel ce cunoaște zioa Domnului o cunoaște, și cel ce nu cunoaște zioa Domnului nu o cunoaște; și cel ce mănâncă Domnului mănâncă, că mulțameaste lui Dumnezeu, și cel ce nu mănâncă Domnului nu mănâncă, și mulțameaste lui Dumnezeu.

7. Că nimenea din noi nu viiază șieși și nimenea nu-și moare șieși.

8. Că, de trăim, Domnului trăim, și de murim, Domnului murim. Drept aceea, ori de trăim, ori de murim, ai Domnului sântem.

9. Că pentru aceasta Hristos au și murit și S-au sculat și au înviiat, ca să stăpânească și pre cei vii și pre cei morți.

*2 Cor. 5, 10 Iară tu, ce judeci pre fratele tău? Sau ce urgisești pre fratele tău? Că toți vom sta înaintea judecării lui Hristos.

*Isaia 45, 24 Că scris easte: „Viu sânt Eu, zice Domnul, că Mie să va pleca tot genunchiul și toată limba să va mărturisi lui Dumnezeu.

Filip. 2, 10 12. Pentru aceea, fieștecarele din noi de sine va da samă lui Dumnezeu.

13. Deci, mai mult să nu judecăm unul pre altul, ci aceasta mai vârtos să judecăm, ca să nu punem împiedecare fratelui sau sminteală.

14. Știu, și bine adevărit sânt în Hristos Iisus, că nimic nu e spurcat prin sine, fără numai celui ce i se pare a fi ceva spurcat, aceea aceluia easte spurcată.

*1 Cor. 8, 11 Iară de să întristează fratele tău pentru bucate, mai mult nu umbli după dragoste, * nu piiarde cu bucatele tale pre acela, pentru carele Hristos au murit.

16. Nu hulească, dar, binele vostru.

17. Că nu easte împărăția lui Dumnezeu mâncare și beutură, ci dreptate și pace și bucurie întru Duhul Sfânt.

18. Că cel ce cu acestea slujeaște lui Hristos plăcut easte lui Dumnezeu și ales la oameni.

19. Drept aceea, ceale ce sânt ale păcii să urmă, și ceale ce sânt spre zidirea unuia cătră altul.

*Tit. 1, 15 20. Pentru mâncare nu strica lucrul lui Dumnezeu, * că toate sânt curate, ci rău easte omului celui ce mănâncă prin facerea de sminteală.

1 Cor. 8, 13 21. Bine easte a nu mânca carne, nici a bea vin, nici de care fratele tău să potigneaște sau să smintească sau slăbească.

22. Tu credință ai, întru tine însuși să o aibi înaintea lui Dumnezeu. Fericit easte cel ce nu să judecă pre sine întru ceaea ce aleage,

23. Iară cel ce să îndoiaște cu gândul, deacă mănâncă, să osândească, pentru că nu e din credință; că tot ce nu easte din credință păcat easte.

CAP 15

Cei mai tari trebuie să poarte neputințele celor mai slabi, nu al său, ci al deaproapelui lor bine căutând; Hristos, după făgăduințele ceale făcute părinților, au propoveduit jidovilor. Iară limbilor, apostolii din milă, nu după făgăduință. Să mântuiaște Pavel, căci mai cu îndrăznire au scris romanilor ca Apostolul limbilor, arătând că cum și-au

făcut această slujbă, zicând că va veni și la ei după ce va împărți besericii Ierusalimului mila cea dată din Machidoniia, rugându-i ca să se roage pentru el.

1. **N**ară deatori sântem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși, și nu noao să plăcem.

2. **C**i fieștecarele din noi să facă spre plăcere vecinului întru bine, spre zidire, nu șieși însuși.

3. Că și Hristos, nu Șieși Însuși au făcut spre plăcere, ci precum easte scris: „Ocările celor ce Te ocărăsc pre Tine au căzut asupra Mea”.

4.* Căci câte s-au scris mai înainte spre învățătura noastră s-au scris, ca, prin răbdarea și mângăierea Scripturilor, nădeajde să avem.

5. Iară Dumnezeul răbdării și a mângăierii să dea voao una să gândiți între voi după Iisus Hristos,

6. Ca toți dimpreună cu o gură să măriți pre Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. Deci, dară, priimiți unii pre alții, cum și Hristos v-au priimit pre voi întru mărirea lui Dumnezeu.

8. Iară eu zic că Iisus Hristos au fost slujitoriu tăierii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele părinților.

9. Iară neamurile după milă să mărească pre Dumnezeu, precum easte scris: „Pentru aceasta Mă voiu mărturisi Ție întru neamuri, Doamne, și numelui Tău voiu cânta”.

10. Și iară zice: „Veseliți-vă, neamuri, cu norodul Lui”.

11. Și iară: „Lăudați pre Domnul toate neamurile și-L înălțați pre Dânsul toate noroadele”.

12. Și Isaia încă zice: „Fi-va rădăcina lui Iesei și Cel ce Să va scula să stăpânească pre neamuri, întru Acela neamurile vor nădăjdui”.

13. Iară Dumnezeul nădejzii să vă umplă pre voi de toată bucuria și pacea, când veți creade, ca să prisosiți voi în nădeajde cu putearea Duhului Sfânt.

14. Bine știu și eu însumi, frații miei, de voi, că și voi plini sânteți de bunătate, plini de toată știința, și puteți și unii pre alții a vă învăța.

15. Iară mai cu îndrăzneală am scris voao, fraților, despre o parte, ca cum v-aș mai aduce aminte voao prin darul ce mi s-au dat mie de la Dumnezeu,

16. Ca să fiu eu slujitoriu lui Iisus Hristos întru neamuri, slujind cu sfinținie Evangheliia lui Dumnezeu, ca să fie jertva cea din neamuri bine priimită, sfințită întru Duhul Sfânt.

17. Iară am laudă întru Hristos Iisus, întru ceale ce sânt cătră Dumnezeu.

18. Că nu cutez a zice ceva din ceale ce nu au lucrat Hristos prin mine, spre ascultarea neamurilor, cu cuvântul și cu fapta.

19. Întru putearea seamnelor și a minunilor cu putearea Duhului lui Dumnezeu; așa cât din Ierusalim și împrejur, până la Iliric, am plinit Evangheliia lui Hristos,

20. Și așa de cu dragoste m-am nevoit a bine-vesti, nu unde S-au numit Hristos, ca să nu zidesc pre temelie străină,

* Isaiia 52, 15 21.* Ci precum easte scris: „Căroră nu s-au vestit despre Dânsul, vedea-vor; și carii nu au auzit vor înțaleage”.

22. Pentru aceea, m-am și împiedecat de multe ori a veni la voi.

23. Iară acum, nemaivând loc întru aceste părți și având dor a veni cătră voi de mulți ani,

24. Când voiu merge în Ișpania, voiu veni la voi, că am nădeajde, trecând pre acolo, să văz pre voi și voi să mă duceți acolo, după ce mai întâiu despre o parte mă voiu sătura de voi.

25. Iară acum, merg în Ierusalim slujind sfinților.

26. Că bine au voit Machidoniia și Ahaiia a face o împărtășire la săracii sfinților, carii sânt în Ierusalim.

1 Cor. 9, 11 27. Că bine au voit și deatoriu le sânt lor, că, de vreamă ce întru ceale duhovnicești ale lor s-au împărtășit neamurile, deatori sânt și întru ceale trupești a le sluji lor.

28. Aceasta, dară, sfârșind, și dând lor roada aceasta, merge-voiu pre la voi în Ișpania.

29. Și știu că, venind la voi, întru plinirea blagosloveniei Evangheliei lui Hristos voiu veni.

30. Iară vă rog pre voi, fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și dragostea Duhului, ca împreună cu mine să vă nevoiți întru rugăciuni pentru mine, cătră Dumnezeu,

31. Ca să mă izbăvesc de cei necredincioși în Iudeea și ca să fie slujba mea în Ierusalim bine priimită sfinților,

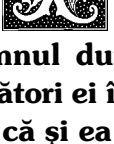
32. Ca cu bucurie să viu la voi cu voia lui Dumnezeu și să mă odihnesc împreună cu voi.

33. Iară Dumnezeul păcii cu voi, cu toți. Amin!

CAP 16

Zice Apostolul cătră romani, unora pentru oarecare vrednicii numite ale lor, să li să închine; iară de unii îndeamnă a să feri și de alții a spune că să închină romanilor.

1. ară vă comând (a) voao pre Fivi, sora noastră, carea easte slujitoare besearicii din Chenhrees,

2. Ca să o priimiți pre ea întru Domnul după vrednicia sfinților și să fiți ajutători ei întru tot lucrul, orice ar pofti de la voi, că și ea ajutătoare au fost multora și mie însumi.

Fapt. 18, 2 3. Spuneți închinăciune Prischilii și Achilii, celor împreună cu mine lucrători întru

26 1. (a) Laud, incredințez.

Hristos Iisus,

4. (Carii pentru sufletul meu și-au supus grumazii săi, căroră nu numai eu sângur mulțămesc, ci și toate besearicile neamurilor),

5. Și adunării căsii lor. Spuneți închinăciune lui Epenet, iubitului meu, carele easte pârga Ahaii întru Hristos.

6. Spuneți închinăciune Mariei, carea mult s-au ostenit pentru noi.

7. Spuneți închinăciune lui Andronic și lui Iunie, rudelor mele și soțiilor mele în robie, carii sânt vestiți între apostoli, carii și mai înainte de mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Amplie, iubitului meu în Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urvan, celui împreună cu noi lucrătoriu în Hristos, și lui Stahie, iubitului meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apeli, celui ales întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sânt de ai lui Aristovul.

11. Spuneți închinăciune lui Irodion, rudei mele. Spuneți închinăciune celor ce sânt de ai lui Narchis, carii sânt în Domnul.

12. Spuneți închinăciune lui Trifenii și Trifesiei, care s-au ostenit în Domnul. Spuneți închinăciune Pearsidiei, iubitei, carea mult s-au ostenit în Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf, alesului întru Domnul, și mumei lui și ai mele.

14. Spuneți închinăciune lui Asingrit, lui Flegont, lui Erma, lui Patrovai, lui Ermin și fraților celor ce sânt cu ei.

15. Spuneți închinăciune lui Filolog și Iuliei și lui Nereu și sororii lui și lui Olimpan și tuturor sfinților, carii sânt cu ei.

16. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă. Închină-să voao besearicile lui Hristos.

17. Iară vă rog pre voi, fraților, păziți-vă de cei ce fac împărecheri și sminteale împotriva învățaturii, carea voi v-ați învățat, și vă feriți de ei.

18. Că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Hristos nu slujesc, ci pântecelui său, și prin cuvinte blânde și prin blagoslovenii înșeală inimile celor fără de răutate.

19. Că ascultarea voastră la toți au ajuns. Și mă bucur, drept aceea, de voi, și voiesc să fiți înțelepți spre bine și proști spre rău.

20. Iară Dumnezeul păcii va zdrobi pre sătana supt picioarele voastre curând. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi. Amin!

21.* Închină-să voao Timoteiu, cel împreună cu mine lucrătoriu, și Luchie și Iason și Sosipatr, rudele mele.

22. Închină-să voao și eu, Tertie, carele am scris cartea întru Domnul.

23. Închină-să voao Gaie, gazda mea și a toată adunarea. Închină-să voao Erast, deregătoriul cetății, și Cvarț, fratele.

*Facer.

16, 30

[Fapte]

16, 1

24. Darul Domnului Nostru Iisus Hristos cu voi, cu toți. Amin!

25. Iară celui ce poate să vă întărească pre voi după Bunăvestirea mea și după propoveduirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainei ceii tăcute din anii veacilor.

26. Iară acum, arătate, prin scrisorile

prorocilor, după porunca Dumnezeului celui Veacinic, spre ascultarea credinței, carea s-au cunoscut întru toate neamurile.

27. Unuia, Preainălțatului Dumnezeu, prin Iisus Hristos, mărire în veaci. Amin!

Cartea cătră romani scrisă din Corint s-au trimis prin Fivi, slujitoarea besearicii din Chenhrees.

ÎN CARTEA CEA DINTĂIU A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRĂ CORINTEANI

Cuvânt înainte

avel, în Corint, pre la anul lui Hristos 52, cum la mulți să pare întâiu, au propoveduit Evangheliia, apoi, după aceea, în osebite vremi, și Petru și Apolo au întărit pre corinteani în credință. Cetatea aceasta era în Ahaiia, la sinul mării, carea, împreună Peloponesul cu Ahaiia, într-acea cetate Apostolul Pavel un an și o jumătate petrecusă, și mare mulțime de oameni au fost adus la credința lui Hristos. Pre la anul 57, fiind Pavel la Efes, corinteanii au trimis la el pre Stefan, pre Fortunat și pre Ahaic, carii să înștiințeaze despre statul besearicii și să-l întreabe despre căsătorie, despre fecioare și despre văduve. Acestea, precum easte păreare, au spus lui Pavel și obiceiurile ceale reale care să făcusă la Corint, care întru această carte le îndreptează și împreună răspunde și la întrebările care le-au pus lui. Cartea această dintăiu cătră corinteani în Efes o au scris, în care ceale ce sânt pentru îndreptarea obiceiurilor și a petreacerii vieții creștinești pre larg și la înțălesul tuturor le spune și arată care sânt deregătoriile păstorilor cătră Dumnezeu și cătră popor, și ale credincioșilor cătră Dumnezeu și cătră sineși și cătră păstori, și mai ales doao taine ale credinții creștinești, adecă Euharistiia și înviarea morților mai chiar le spune, și prefacerea, și mâncarea trupului lui Hristos, ca niște lucruri cunoscute credincioșilor și de toți priimite, cu puține cuvinte, dară, așa de luminate, le spune, cât într-altă împrotivnică înțăleagere nu să pot trage. Las ceale de darurile limbilor și a proroci[i]i adaoge, care la începutul besearicii era de obște.

CAP 1

Pavel dă iară lui Dumnezeu pentru darurile date corinteanilor; într-alt chip îi pare rău, căci între dânșii să făcusă împărecheri pentru cei ce boteza, că, fiind trimis a propovedui Evangheliia, puțini au botezat; arătând și înțălepciunea lumii, cea lăpădată, și pre cei aleși fără de prihană, precum și mântuirea s-au întemeiat în moartea lui Hristos, a Căruia propoveduire să socoteaște lumii a fi nebunie, iară celor credincioși, adevăr și înțălepciune; că pentru aceea au ales Dumnezeu ceale nebăgate în samă a lumii, ca să nu să laude cineva întru sineși.

1. **D**avel, chematul apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Sosten, fratele, Besearicii lui Dumnezeu, carea easte în Corint celor sfințiți întru Iisus Hristos, celor chemați sfinți, împreună cu toți cei ce chiiamă numele Domnului nostru Iisus Hristos, în tot locul al lor și al nostru.

3. Dar, voao, și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.

4. Mulțămesc Dumnezeului meu pururea de voi, pentru darul lui Dumnezeu, care s-au dat voao în Iisus Hristos.

5. Că întru toate v-ați îmbogățit întru Dânsul, în tot cuvântul și în toată știința.